

ברכת החודש לטבת ה'תשפ"ה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה, וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אָרְכִים, חַיִּים שֶׁל
שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה, חַיִּים שֶׁל
חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם וְיִרְאֵת חֹטָא: חַיִּים שְׂאִין
בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכִלְמָה, חַיִּים שֶׁל עֲשָׂר וְכַבּוּד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אֶהְבֵּת
תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, חַיִּים שְׂיִמְלֵא ה' מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה,
(some add) בְּזָכוֹת תְּפִלַּת רַב or רַבִּים) אֲמֵן סְלָה:

The gabbai announces the molad and the KAHAL follows with מי שעשה נסים

הַמוֹלָד יִהְיֶה יוֹם שְׁנִי, שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ דְּקוֹת
וְשֵׁשׁ-עָשָׂר חֲלָקִים אַחֲרֵי חֲמֵשׁ בְּעָרֵב.

In some shuls, the chazan takes the Torah into his arms at this point;
in other shuls, he takes it right before announcing Rosh Chodesh

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ, וְגֵאֵל אוֹתָם מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת,
הוּא יְגֵאֵל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב, וְיִקְבֹּץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמֵר אֲמֵן:

The chazan, holding a Sefer Torah, announces Rosh Chodesh; the congregation repeats
the announcement after him and then says Y'CHAD'SHEIHU

רֵאשׁ חֹדֶשׁ טִבַּת יִהְיֶה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי וּבְיוֹם רְבִיעִי
הֵבֵא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

Some sing this to the tune of Maoz Tzur

יְחַדְּשֶׁהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה, לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה.
לְיִשׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה, לְפְרֻנְסָה (טוֹבָה) וְלְכִלְכָּלָה,
לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם, לְשִׁמוּעוֹת טוֹבוֹת וְלְבִשׁוּרוֹת טוֹבוֹת,
וְלְגִשְׁמִים בְּעִתָּם וְלְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְלְגֵאוּלָּה קְרוּבָה, וְנֹאמֵר אֲמֵן: